

Marhát (748 m n.m.)

08. november 2014

Predposlednou akciou v našom turistickom kalendári je výstup na Marhát, spojený s návštevou dedinky Nitrianska Blatnica. Trasa bola dokonale naplánovaná ako sa patrí, ale čo čert nechcel, počasie na sobotu nie. Celý týždeň nás zohrievalo teplé jesenné slniečko, ale sobota ukázala svoju upršanú tvár.

Vydávame sa teda na jesennú prechádzku Považským Inovcom na vrch Marhát (748 m n.m.). Do dedinky Nitrianska Blatnica (220 m n.m.) prichádzame okolo ôsmej hodiny, zaparkujeme neďaleko miestneho kostola. Odtiaľ po zelenej značke ideme chodníkom, ktorý sa stáča vpravo a už sme v lese. Terén je mokrý, na odkrytých skalách klzký, veď od piatku pršalo aj tu. Kráčame spoločne a prichádzame ku chatke Slopy na rázcestí Jurko (400 m n.m.) a pokračujeme miernym pohodovým tempom nahor po žltej značke. Lesná cesta sa tiahne dubovo bukovým lesom, ruka pani jesene mu pridala na svojej kráse, na stromoch sú nádherne sfarbené listy všetkých farieb i cez dažďové kvapky je čo obdivovať. Tráva je pomerne mokrá a chodníkom, ktorý sa krúti okolo lúky, prichádzame k drevenej bráne neďaleko Rotundy Svätého Juraja. Jej vznik je datovaný do prvej tretiny 9. storočia, teda ešte do predcyrilometodského a predveľkomoravského obdobia. Dnes sa o rotundu stará Občianske združenie Rotunda Jurko. Tu pri rotunde sa zastavujeme, nazeráme cez sklenené dvere vnútro tejto pamiatky. Rotunda bola starostlivo zrekonštruovaná a jej vnútorné a vonkajšie múry zakonzervované. Pred rotundou sa spoločne odfotíme a po krátkej prestávke na malé občerstvenie pokračujeme lesným chodníkom. Prichádzame do sedla Marhát (690 m n.m.) a odtiaľ je to pol kilometra po úzkom hrebienku na samotný vrchol Marhátu. Na vrchole sú dva prístrešky na posedenie, veľký kovový kríž a hlavne drevená rozhľadňa, ktorá bola postavená v roku 2008. Niektorí dávajú prednosť úkrytu pod prístreškom, lebo dážď neutíchol, odkedy sme minuli Sedlo Marhát a niektorí vystupujú strmými rebríkmi na 17 m vysokú rozhľadňu. Hore fúka studený vietor a tak sa dlho nezdržujeme. Za pekného počasia by sme mali krajinu ako na dlaní a obdivovali by sme pohoria Trábeča, Považského Inovca, Vtáčika, Bielych Karpát, ale upršané zamračené nebo bolo skúpe na akýkoľvek náznak výhľadu. Zliezame z rozhľadne a smeruje po hrebeni ďalej už po červenej značke. Krátke klesanie a už sme na lúke v sedle Gajda, odkiaľ ešte stále po červenej značke pokračujeme malými odbočkami na Visiace skaly. Táto prírodná pamiatka ponúkla celkom pekný výhľad na okolie pod nami. Schádzame dolu po skalách a popod ne vedie červená značka lesnou cestou až do dedinky Nitrianska Blatnica. Pomedzi stromy sa v diaľke črtajú Tematínske skaly a na ich vrchole zrúcaniny Tematínskeho hradu. Niečo pred 13. hodinou sa postupne všetci stretávame v dedine pri autobuse. Zastávku robíme ešte v miestnom kultúrnom dome, kde sa nachádza zaujímavá výstavka a výklad nám poskytla členka Občianskeho združenia Rotunda Jurko. Porozprávala nám o histórii obce, Rotunde Svätého Juraja a archeologickom výskume tejto lokality. Prezreli sme si historické exponáty, ktoré boli nájdené pri odkryve územia v okolí rotundy počas archeologického výskumu.

Za nami je ďalšia prechádzka a sme bohatší o poznatky, lebo sme sa dozvedeli veľa zaujímavého. Dnes sme spojili príjemné s užitočným - prešli sme sa jesennou prírodou a spoznali pozoruhodnú archeologickú lokalitu nášho územia. Opäť sa potvrdilo staré známe: i v daždivom počasí sa dá zažiť veľa pekného.

Ludmila Foltánová

